

78 p. 151. seq. R. MORALISTAS sæpe in vindican-
dis Injuriis nimium laxare conscientias, atque eò non
rarò progredi, ut alapam imò etiam maledicas voces
& injurias cæde præveniri, atque si aliter injuria ar-
ceri nequeat, contumeliosum occidi posse dicant. vid.
L. Montaltii Epist. Provinc. 7. & Zigler. Not. in Grot. l. 2.
F. B. & P. c. 1. §. 10. Ubi ex Moralistarum Scriptis quæ-
dam in hanc rem collecta reperiuntur. THEOLOGI
verò qui repercussionem concessam esse putant, eam
intelligunt, quæ fit statim & in momento, non *ad su-
mendam vindictam, sed ad vitandam ignominiam.*
Balduin. lib. 4. Cas. Consc. c. 1. Cas. 15. Quanquam igno-
minia ista etiam non percussione vitari, atque à
Magistratu facile aboleri possit, asperrimâ pœnâ læ-
denti imposta, eodemque adactò, ut honoris signa
læso publicè exhibeat. Præterea datur casus, quo,
quæ in alapa inest ignominia, percussione non de-
letur, ut, si homo sordidus & vilis conditionis virum
honoratum feriret. Ibi namque è dignitate honora-
tioris non esset, multò minus læso satisfaceret, si ala-
pam alapâ tantùm remuneraret.

§. XI. *Questio tertia. An judicialis injuriarum
persecutio pugnet cum Christiana patientia?* R. Si con-
tentio in foro civili fiat animo vindictæ cupido, vi-
rulento, & propter conceptum odium æstuante,
nullum dubium est, pugnare istiusmodi persecutio-
nem cum patientia Christiana. Quod si verò absit
vindictæ cupiditas, christiana patientia non obstat,
quò minus injuriis laceffitus rem ad judicem deferre
possit. Neque enim vitæ Christianæ regulæ politias
abo-

*Judicialis
injuria-
rum perse-
cutio non
pugnat
cum Chri-
stiana pati-
entia.*